

Міхеев О.І., Федотов В.Г., Серова Т.О.

ФЕНОМЕН МОРСЬКОЇ ВОДИ

У статті наведені маловідомі дані про воду звичайну, але більше про морську, про цю дивовижну субстанцію, без якої людина перетворюється в порожнє місце, та й сама планета наша без води - це вже не царство життя, але царство смерті. Останнім часом людина навіть перестала звертати увагу на воду лише тому, що вона до неї банально звикла, вона її як би не помічає. А насправді вона її просто недооцінила. В реальності ж її існування вода є чи не головною складовою частиною людського життя, і вона, людина, не просто повинна, але зобов'язана про це завжди пам'ятати. Виявляється, що морська та океанська вода також має дуже велике принципове значення для життя людини як і звичайна питна вода тому, що вона не просто солоня, а містить в собі саме від 34 до 39%. Чому це так? Особливо зараз встає і друге питання – яка властивість морської води є головною для людства серед її інших фізичних характеристик? Таким чином, мета теперішньої статті – знайти відповіді на ці та інші питання, що в неї поставлені.

Ключові слова: морська вода, електропровідність, корозія, пам'ять

Вступ. Перш, ніж писати про морську воду згадаємо спочатку, що таке звичайна, питна, «проста» вода? Наскільки пам'ятає себе людина, протягом багатьох століть вона настільки долучилася до звичайної води, що до недавнього часу взагалі перестала звертати на неї свою увагу. Вона просто до неї звикла. Але, виявляється, звикання – далеко не завжди є корисною людською властивістю. У цьому сенсі особливо актуальне народне прислів'я: «Що маємо - не бережемо, а втративши - гірко плачемо!» Саме такий час вже настав. Сучасна наука активно заявляє, що ХХІ століття, особливо його друга половина, перетвориться в міжнародне суперництво за власне володіння ресурсами питної води.

Всім добре відомо, що сама людина складається приблизно на 70% з води, але сталося так, що вона - «цар природи» не може і дня обійтися без H_2O . Ця рідина є другим, після повітря, стратегічно необхідним для людини життєвим продуктом.

У той же час мало кому відомо, що вода є найбільший Божий дар! І, мабуть, найдивовижніша на нашій планеті даність, бо вода являє собою сокровенну таємницю самого життя на Землі!

Незважаючи на те, що вода прийнята за стандартні зразки мір щільності, об'єму, температурної шкали (за Цельсієм) і ін., але сама вона, як це не парадоксально, має пряме відношення, мабуть, до найбільш загадкового одночасно і до речовини, і суті, що поєднує в собі і живий і неживий початок! Не знаємо, як правильно об'єднати ці два поняття в одне ціле? Швидше за все, найбільш вірним цільним визначенням води, на наш погляд, є слово – субстанція.

До таких дивовижних властивостей цієї субстанції («звичайної води») можна віднести наступні:

1. Протилежна в порівнянні з іншими тілами реакція на негативні температури: вода при замерзанні не стискується як все інше матеріальне, а навпаки - розширюється. Об'єм льоду, що утворився, при цьому збільшується на 9 ... 11%, а його щільність стає менша за воду і саме тому лід не тоне. Температура води під льодом коливається в межах 1...4° С, теплопровідність ж води в 4 рази менша аналогічної характеристики льоду. З огляду на те, що більш теплі і, відповідно, більш важкі шари води (+ 4° С) знаходяться практично біля самого дна, тому глибокі водойми в зимовий час ніколи не промерзають до самого дна.

2. Ще одна аномальна характеристика води - максимальної щільності вода набуває при температурі $+4^{\circ}\text{C}$, що сприяє її постійному переміщенню в глибини водойми. З цієї причини властивість води завжди перемішуватися, забезпечує доставку кисню з поверхневих шарів в глибинні, підтримуючи життя рибної фауни і водної флори у всьому обсязі простору водойми.

3. У порівнянні з будь-якою рідиною вода є чемпіоном за кількістю тепла, яке віддається в навколишній простір при випаровуванні, і тому робить її найкращим регулятором температури людського тіла.

4. З усіх відомих рідких і твердих речовин вода володіє найбільшою теплоємністю. Це означає, що при поглинанні певної кількості тепла температура води підвищиться менше, ніж у іншої будь-якої речовини. Наприклад, при нагріванні на 10°C у кухонній солі виділяється тепла в 5 разів більше, у заліза - в 10 разів, у свинцю - в 30 разів більше, ніж у води. Вірно і зворотне - при охолодженні однакової маси різних речовин саме вода віддає найбільшу кількість тепла. Завдяки цій властивості вода в порівнянні з іншими речовинами здатна накопичувати максимальну кількість тепла, тим самим, забезпечуючи сталість температури тіла людини та інших теплокровних тварин і в спеку, і в холод.

5. Наступна унікальна властивість «звичайної» води - це її висока прихована теплота плавлення. Саме з цієї причини навесні повільне танення снігів і льодів, хоча і призводить до серйозних підтоплень, але все ж не несе глобальної, катастрофічної повені континентального масштабу. При цьому ґрунт встигає увібрати в себе величезну кількість талої вологи, оберігаючи багато рослин від можливої посухи в літній час.

6. Реально незвичайним поєднанням таких властивостей, як в'язкість, поверхневий натяг, змочуваність і дивовижна здатність розчиняти в собі практично всі речовини, дозволяє воді бути незамінним, єдино можливим «генератором» життя планети, людини, тварин і рослинного світу Землі: саме ці властивості води забезпечують оптимальний рух крові по нашим судинам, переміщення нескінченних потоків підземних вод у всіх напрямках в приповерхневих шарах земної кори (на відміну від інших рідин в'язкість води при підвищенні тиску знижується!), а також загадковим чином піднімають розчинені у воді корисні мінерали по стовбурах найвищих дерев від рівня коренів до самого останнього листочка їх крон та ін.

7. І, звичайно ж, пам'ять води, яка дозволяє їй реагувати практично на будь-яку зовнішню інформацію, запам'ятовуючи її за допомогою власної мікроструктурної перебудови на рівні свого ближнього порядку (кластерів). Такий механізм пам'яті води проявляється при впливі практично будь-яких зовнішніх збурень - електромагнітних полів, температурних коливань, звукових змін у вигляді слів або музики, радіаційних полів і т.п. [1].

Розуміючи, що в нашому світі випадковостей не буває (бо будь-яка уявна випадковість - це ще не пізнана людиною певна закономірність!), можна відповідально заявити про ще досить низький інтелектуальний рівень розвитку сучасного людства. В ході свого цілісного зростання людина в особі істинної науки, що спирається на релігійні постулати, лише в останні часи приступила до вивчення власного великого Дому - Землі, на якій її предки живуть вже протягом багатьох тисячоліть. Одним з ще незрозумілих людському розуму елементів планети Земля і є вода і її дивовижні властивості!

Таким чином, природна, звична нам вода є, як це не парадоксально звучить, глибокою, поки ще прихованою від людини великою таємницею! І тільки зараз, в ХХІ столітті людина намагається почати своє знайомство з цією різноманітною багатогранною субстанцією. І нехай це знайомство переросте в справжню дружбу і любов!

Постановка задач. З огляду на те, що звичайна вода є невід'ємною основною частиною морської води, то, мабуть, багато що викладено вище, в тій чи іншій мірі відноситься і до морської води. Однак, автори, розуміючи обмеженість обсягу цієї статті, поставили перед собою тільки три питання, на які вони і спробували відповісти у запропонованій статті:

- а). Для чого води Світового океану завжди солоні, а, припустимо, не прісні?
- б). Чому ця солоність має конкретний, досить вузький інтервал значень: 34- 37 ‰?

в). Що несе самій людині її вплив на стійкість і стабільність властивостей вод Світового океану і чи небезпечно це?

Результати дослідження. Головна відмінність морської води від звичайної, прісної полягає в наявності в ній розчинених різних солей Na, K, Mg, Ca та ін., Але, в першу чергу, хлористих. Саме хлористий натрій (кухонна сіль) робить морську воду солоною. Але навіть і кому це порібно, щоб води Світового океану були солоними? Щоб відповісти на поставлене в задачах дослідження питання скористаємося двома рівнями значущості солоності океанських вод: 1 - планетарним (глобальним) і 2 - людським (земним).

Отже, перший рівень (планетарний) пов'язує в єдину глобальну налаштовану на постійну гармонію електромагнітну макросистему: сонце, найближчі планети-побратими Землі і саму Землю, в першу чергу, її ноосферу, іоно- і магнітосфери, а також води Світового океану, вулкани, земну кору, мантію і, звичайно ж, ядро нашої планети.

Другий рівень (людський) характеризує тісну взаємозалежність людини і нашої планети. Без всякого сумніву Земля створювалася виключно заради людини, забезпечуючи її максимальний комфорт життя, але тільки за однієї неодмінної умови - у відповідь любові до природи або, якщо в більш вузькому сенсі, до земної біосфери.

Тепер спробуємо послідовно розкрити сутнісний взаємний зв'язок між головними дійовими «особами» в системах цих двох рівнів.

На життя макросистеми першого рівня впливає, в першу чергу, сонце, формуючи потрібні вузькі інтервали кліматичних параметрів існування біосфери Землі. Географічно простір біосфери включає в себе атмосферу, гідросферу і літосферу або кору планети. У свою чергу, атмосфера, газоподібний кокон земної кулі, що оберігає наше життя від всіляких згубних зовнішніх факторів і регулює клімат біосфери землі, поширюється на висоту до 1000 км.

Гідросфера - земні води Світового океану займають, приблизно, 71...72% всієї поверхні планети. Ну, і нарешті, літосфера або земна кора має різну товщину (від 5 до 75 км) в залежності від координат вимірювання (на суші або під океаном).

Що ж стосується глибинних шарів Землі, то їх своєрідне «життя» визначається вже не нашим небесним світилом, а енергією внутрішнього земного генератора геомагнітного поля (ГМП). Пріоритетною, що залишається стійкою до теперішнього часу, гіпотезою про походження геомагнітного поля Землі є теорія гідромагнітного динамо [2], де головним елементом генератора ГМП безсумнівно може бути тільки ядро. При цьому саме ядро складається ніби з двох частин: внутрішньої твердої частини з радіусом ~1300 км і зовнішньої напіврідкої, що має радіус ~2200 км. Температура ядра дорівнює приблизно 6000° С при тиску 370...380 ГПа, щільність матеріалу ядра відповідає ~ 12,5 т/м³ [3].

Виходячи з цієї гіпотези генератор ГМП являє собою ряд вихрових кілець, які утворюються в результаті пошарових рухів розігрітих і остигаючих рідких мас електропровідної оболонки, всередині якої знаходиться тверде металеве (в основному - залізне) ядро Землі, що обертається. При цьому виникає магнітне поле в результаті перенесення речовиною «вморожених» в шари магнітних ліній за рахунок конвекції. При перетині магнітних ліній твердим ядром (ротором), що обертається, в контурі напіврідких кілець «статора» індукується ЕРС. Верхні шари цих вихрових кілець за допомогою численних внутрішніх електропровідних каналів з'єднані із земною корою, через які утворюється електричний струм і тече до поверхні планети, заряджаючи земну кору негативно. Розрахунки показали, що напруженість електричного поля біля поверхні Землі приблизно дорівнює 100 В/м, така величина відповідає сумарному заряду поверхні планети в 400000 Кл [4]. На думку вчених сама Земля являє собою планетний сферичний суперконденсатор з прикладеною напругою 400 кВ. Обкладинками ж цього суперконденсатора є: з одного боку вся поверхня Землі (суша і вода), а з іншого - її іоносфера. Потенціал іоносфери відносно поверхні Землі завжди позитивний, а її величину формує і регулює грозова активність верхніх шарів атмосфери. Існує певний зв'язок між верхніми (мезосферою) і нижніми (хмарним покривом) шарами атмосфери. Цей зв'язок,

перш за все, формує блискавична активність Землі з частотою 30 ... 50 блискавок в секунду. Як встановлено [5], така блискавична активність може носити і неблискавий характер, коли відсутність «грому» і сяючого блискавичного шнура замінює «тихий, холодний» розряд у вигляді дифузного саява. Як правило, «неблискаві блискавки» типові для верхніх шарів атмосфери - нижнього шару іоносфери. Періодичний розряд планетного сферичного суперконденсатора має складний характер і відбувається як пробою діелектричного простору між нижніми шарами іоносфери і Земною поверхнею. В якості ж тригера, що запускає сам пробій, виступають типові громові блискавки між хмарами і Земною поверхнею.

Під дією прикладеної напруги з верхніх шарів атмосфери в нижні весь час тече струм силою $2...4 \cdot 10^{13}$ А, щільність якого становить $1...2 \cdot 10^{-12}$ А/м², при цьому виділяється енергія до 1,5 ГВт. І це електричне поле Землі зникло б, якби не було блискавок, а також випаровувань і дощів. За рахунок випаровувань і конденсації вологи відбувається поділ зарядів, причому негативний заряд залишається переважно в рідкій і твердій (крижинки) фазах, а позитивний заряд - в газовій. Разом з опадами негативний заряд як би падає на землю, додатково заряджаючи її негативно. При досягненні критичних значень цей конденсатор розряджають блискавки. Тому блискавки і називають розрядами [6].

Підсумовуючи викладену вище інформацію, можна констатувати, що наша Земля за рахунок внутрішньопланетного генератора постійно виробляє необхідну електричну енергію, заряджаючи поверхню негативним потенціалом. З іншого боку, в результаті впливу космічного випромінювання, сонячного вітру (магнітного і електричного полів сонця) і магнітоелектричного поля Землі утворюється досить потужний іоносферний шар, щодо земної кори заряджений позитивно. У свою чергу, земна поверхня і іоносфера нашої планети являють собою своєрідний сферичний конденсатор з прикладеною напругою приблизно 400000 В. Будь-яке порушення оптимальних, по Божому провидінню, параметрів, перш за все, електричних в цьому конденсаторі коригується грозовими розрядами блискавок, що дозволяють знижувати періодично зростаючий негативний потенціал земної кори (і на твердій, і на рідкій - водній поверхні). Саме з цієї причини *води Світового океану повинні бути солоними, тобто електропровідними.*

Тепер приступимо до відповіді на *друге питання: з якою метою діапазон солоності світових основних водних просторів коливається всього лише в межах трьох проміле - від 34 до 37 ‰?* Перш за все, розглянемо зв'язок між хімічним складом морської води (її солоністю) і кисневою розчинністю. Загальна солоність і її склад в водах Світового океану практично постійна, а у внутрішніх морях солоність істотно різниться (табл. 1) [7].

Таблиця 1– Солоність світових водних акваторій

Водні акваторії	Солоність, ‰
1. Мертве море	270,0...310,0
2. Атлантичний океан	34,0...35,5
3. Тихий океан	34,0...35,5
4. Середземне море	37,0...39,0
5. Інші моря	10,0...25,0
6. Річкова вода	0,1...0,3

Розуміючи, що загальна солоність морів і океанів визначається наявністю добре розчинних у воді таких солей, в першу чергу, як: NaCl, KCl, CaCl₂ і ін., а також розчинних у воді сполук йоду, броду, і, з огляду на нейтральний характер морської води (рН = 7,2 ... 8,6), можна зробити висновок про високу її електропровідність і корозійну активність. Зміна електропровідності морської води в залежності від концентрації розчинних в ній солей представлено на рис. 1. Ці криві досягають екстремумів при концентрації солі в інтервалі 50... 60 ‰ (0,16; 0,18 і 0,20 Ом⁻¹см⁻¹ відповідно при температурах 12° С; 20° С і 24° С). При

подальшому збільшенні солоності питома електропровідність води падає практично до нуля при насиченості води сіллю в межах 130... 140 ‰.

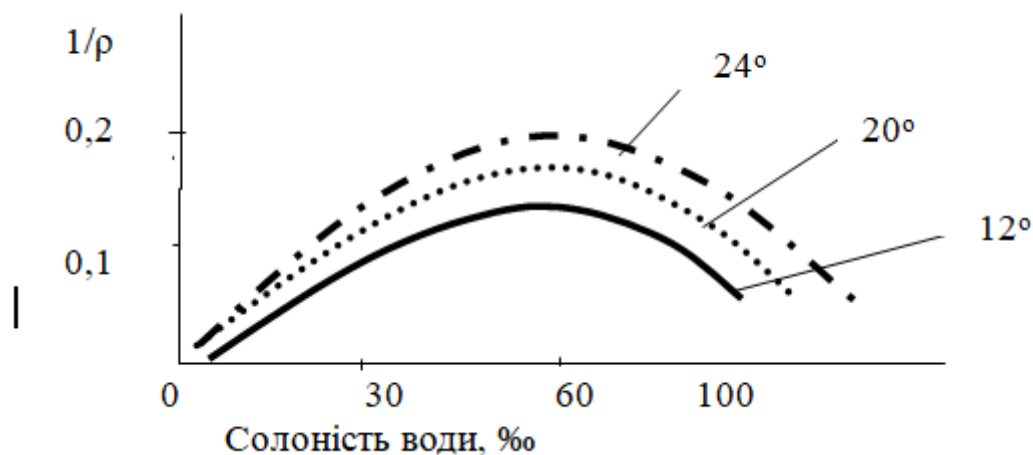

Рисунок 1 – Зміна питомої електропровідності води ($1/\rho$) залежно від концентрації NaCl

З табл.1 і рис.1 випливає, що води Мертвого моря повністю позбавлені іонної провідності як механізму передачі електрики і з точки зору електропровідності абсолютно «імпотентні». В принципі один цей факт вже серйозно підвищує ймовірність припущення про неможливість електрохімічної корозії в таких «мертвих» водах.

На рис. 2 показана залежність швидкості корозії стали марки Ст. 3 у відносних одиницях k від масової концентрації NaCl при температурі 200° С [9].

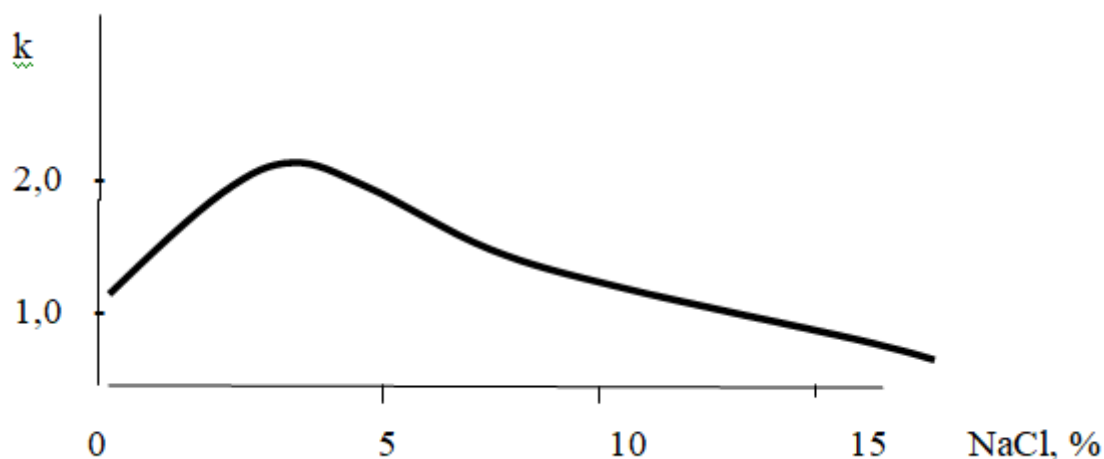

Рисунок 2 – Залежність швидкості корозії стали марки Ст.3 « k » від масової концентрації NaCl при 200° С

У таблиці 2 наведені дані розчинності атмосферного кисню в залежності від солоності води по джерелу [10].

Таблиця 2 – Розчинність атмосферного кисню ($\text{млO}_2\cdot\text{л}^{-1}$) при тиску 1 атм залежно від солоності води

Температура, °C	Солоність води, ‰				
	0	10	20	30	40
0	10,29	9,65	9,01	8,36	7,71
10	8,02	7,56	7,10	6,63	6,17
20	6,57	6,22	5,88	5,53	5,18
30	5,57	5,27	4,96	4,65	4,35

Швидкість корозії досягає свого максимуму десь в діапазоні концентрацій 35... 40 ‰. З рис. 1 випливає, що при такій концентрації солі електропровідність води без впливу кисню знаходиться ще на підйомі, виходячи на екстремум при сольовій концентрації 55...60 ‰. Якщо корозійну активність електроліту прийняти за цільову функцію, то на її підсумковий результат будуть впливати, головним чином, два аргументи: вміст окислювача і концентрація солі. Попередньо можна припустити, що зі збільшенням солоності більше 40 ‰ кількість кисню, який розчиняється в такій воді, помітно знижується, а в підсумку істотно падає загальна швидкість корозії.

Аналіз отриманих результатів свідчить про те, що зі зростанням концентрації солі у водному розчині розчинність атмосферного кисню в ньому досить різко падає і при вмісті солі 150...160 ‰ розчинність кисню практично дорівнює нулю. На це вказує екстраполяція табличних даних. Ось тому такий характер кривої з максимумом швидкості корозії при 35 ... 40 ‰ вмісту солі у воді ми і спостерігаємо. В цьому випадку при цілком хорошій іонній провідності і відповідній розчинності кисню досяжна саме така інтегральна максимальна швидкість корозії (див. Рис. 2).

Тобто, таким чином, спільна дія окислювача (розчиненого кисню), середньорічної температури і концентрації NaCl саме в межах 34...37 ‰ і дає високу електропровідність водам Світового океану. До речі, при середньорічній океанській температурі ($17,7^\circ\text{C}$) і концентраціях хлористого натрію 34...37 ‰ кількість розчиненого кисню коливається в межах $5,3\text{...}6,3\text{ мл}\cdot\text{л}^{-1}$, що відповідає нормальним потребам життєдіяльності основної маси риб (не менше $3,0 - 4,0\text{ мл}\cdot\text{л}^{-1}$). Мабуть, такий вузький діапазон солоності вод визначається не тільки однією лише електропровідністю, але і іншими не менш важливими параметрами: необхідною кількістю розчиненого у воді кисню, середньою температурою, рН водного середовища і ін. Такий унікальний сукупний збалансований облік різноманітних параметрів вод океану має найважливіше значення для біосфери їх мешканців: ссавців (китів, акул, дельфінів і т.д.), риб, планктону та інших представників морської флори і фауни. Обґрунтувавши вищевикладеною інформацією відповідь на друге питання завдання нашого дослідження, переходимо до формулювання відповіді і на останнє питання: Чи впливає людина на стійкість і стабільність властивостей вод Світового океану?

Виявляється, що існує реальний факт практично повної ідентичності хімічного складу океанської води і крові людини [11]. Кров людини і морська вода так схожі між собою, що можуть при необхідності замінити один одного без негативних наслідків (див. Табл.3).

Таблиця 3 – Порівняльний аналіз хімічного складу крові людини і морської води (%)

Об'єкт аналізу	Na	K	Ca	Cl	O ₂	Інші
К р о в	30,0	1,8	0,8	49,3	9,9	8,2
В о д а	30,6	1,1	1,2	55,0	5,6	6,5

Деякі «розумники» з цього аналізу роблять глибоко помилковий висновок про те, що людина в своєму «олюдненні» нібито вийшла, вірніше, виповзла з моря. Насправді ж це свідчить про деяку єдність електропровідних схем і середовищ одночасно у двох згаданих вище біоенергетичних системах. Саме через такі схеми-середовища відбувається усвідомлене управління і регулювання основних функцій планетного і людського організмів. Така спорідненість наших рідких середовищ як елемента управління нами цілком може означати і якусь близькість наших душ! А це, в першу чергу, вимагає взаємної поваги і навіть, більше того - взаємної любові! Любові між людиною і планетною водою, між людиною і Природою у всій своїй багатогранності. На превеликий жаль, такої взаємної любові вже немає давно! І головним винуватцем цього глобального розриву є людиноподібна істота (язик не повертається назвати її людиною) з її шаленим егоїзмом! На сьогоднішній день вже більше 41% океанської поверхні Землі, тобто близько 150 млн. км² отруєно нафтою, різними нафтопродуктами і пластиковими відходами. З огляду на те, що нафта є потужним діелектриком, можна стверджувати про повну втрату величезними водними просторами своєї основної функціональної властивості – електропровідності. З цієї причини порушена оптимізаційна система розрядки земної кори, що автоматично спричинить, якщо вже не спричинило, до збою роботи внутрішнього планетного генератора геоелектромагнітного поля, спотворені процеси кругообігу води в земній природі, масштабні водні простори повністю позбавлені можливості випаровування і можливості розчиняти в собі потрібні обсяги кисню, гинуть морські ссавці, риба, планктон... Порушено стійкість системи утворення хмарного покриву Землі, стабільність циклічної зміни температури, тиску, радіаційної та магнітної обставини – все це вже зараз призводить до непрогнозованої зміни клімату на нашій планеті!

Але є ще більш страшні та непоправні діяння «людські», які перетворюють земні водні стихії з друга в залятого ворога! Це те зло, та ненависть, агресію і брехню, які народжуються в надрах ментальної і астральної субстанції душі «людської». Так, японський вчений Ямото Масару своїми експериментами переконливо показав здатність води через людський вплив на неї слів і музики змінювати свою матеріальну структуру, змінювати свою сутність. Добро і любов перетворює воду, перетворюючи її в друга. Ненависть, агресія і брехня змушують воду страждати, перетворюючи її на отруту.

Рухаючись шляхом Ямото Масару, наш колектив уже в цьому 2020 році провів дослідження різних словесних впливів людини на просту і солону (35% NaCl) воду. Були підготовлені по три зразка кожної води: звичайна вода – зразки №№ 1, 2, 3, морська вода - зразки №№ 4, 5 і 6. Перші два зразки простої і солоної води № 1 і № 4 відповідно не піддавалися ніякому впливу, залишаючись, так би мовити, у «одвічному» стані; на другу пару зразків (№ 2 і № 5) впливали негативні слова: «я тебе уб'ю», «я тебе ненавиджу», «смерть»; треті два зразка № 3 і № 6 сприймали своєю пам'яттю слова добрі: «Бог є Любов», «я тебе люблю!», «милосердя».

В якості результуючого (вихідного) параметра цих водних розчинів, чотири з яких протягом доби змушені були «читати» звернені до них тексти, був обраний головний, пріоритетний параметр, через який солоня океанська вода до недавнього часу (принаймні, до початку ХХ століття) успішно реалізовувала своє Божественне призначення, - це її електропровідність.

Отримані результати проведеного експерименту представлені в табл. 4.

Таблиця 4 – Отримані результати експерименту

Головна властивість вод Світового океану	Зразки прісної (№№ 1,2,3) и солоної (№№ 4,5,6) води					
	1	-2	+3	4	-5	+6
Електропровідність, $\gamma, (\text{Ом}\cdot\text{м})^{-1} \cdot 10^{-3}$	1,067	0,987	1,077	5,68	5,26	6,34

Що показує аналіз наведених у таблиці даних? В першу чергу, однозначно можна констатувати, що електропровідність і прісної, і солоної води з негативною інформацією знижується на 7,3% і 8,0% відповідно щодо своїх нейтральних аналогів. Але є й інший важливий висновок: результати зразків з позитивною інформацією перевершують мінусові проби на 9,1% для прісної води і аж на 20,5% у солоних зразків! Про яку перспективу свідчать ці дані? Про сумну!

Висновки. Мало того, що 150 млн. км² океанської водної поверхні практично повністю виведені з колись стабільного кругообігу води в природі (ці води втратили головну свою властивість - електропровідність, загублена здатність випаровуватися, розчиняти в собі кисень, був убитий планктон, а риба і ссавці або загинули, або назавжди пішли з цих районів та ін.), крім цього за рахунок наростаючого «людського» зла, насильства і смерті інші ще незабруднені нафтопродуктами і сміттям океанські території вбирають цей негативний астрал і ментал людей, що поступово сходять з розуму, втрачаючи своє Божественне призначення. Природа і вода в тому числі поступово починають бачити в людині свого жорстокого ворога з усіма витікаючими наслідками для останньої. Всі відомі дослідження загадкової води свідчать про її довгу пам'ять на все добре і на все погане. Причому, чим глибша рана нанесена воді, тим більше адекватна відповідна реакція послідує з її боку. В останні роки ми це все самі і спостерігаємо. Клімат стає непрогнозованим, урагани і цунамі приносять численні біди, коливання атмосферних температур і тисків уподібнюються «американським гіркам» - одним словом, все природне, земне виходить на шлях хаосу! Природа бере приклад з «людини».

Якщо порушиться збалансованість роботи сферичного Земного суперконденсатора (іоносфера - земна кора), то станеться збій налагодженого століттями механізму дії внутрішнього геоелектромагнітного генератора. Тоді наступне за цим істотне підвищення тиску і температури всередині планети спричинять вмикання в авральну роботу «запобіжних клапанів» - вулканів. Одночасний викид хоча б десятьма-п'ятнадцятьма вулканами лави і попелу на висоту 20...30 км протягом двох-трьох місяців перетворить нашу планету в брилу льоду з підсумковим катастрофічним фіналом - кінцем світу! Тепер залишається відповісти на останнє незаплановане, але відвічне питання - що робити? З прагматичних і більш-менш реальних відповідей можна запропонувати, на наш погляд, тільки два рішення:

1 - термінове очищення «загиджених» водних просторів, повністю ліквідовуючи діелектричний нафтовий і пластиковий прошарок, повертаючи воді споконвічний вигляд і її справжнє призначення!

2 - спільний колективний вибір всім людством нового шляху свого розвитку. Затаврувати колишні морально-етичні засади як помилкові, гріховні, в корені переглянути свої життєві принципи і закони, прийнявши дружбу, любов і мир в якості головного і основного постулату в будь-яких взаєминах між державами, корпораціями, організаціями та просто людьми!

ЛИТЕРАТУРА

1. <https://portal-slovo.ru/impressionism/36279.php>.
2. Zubov A.G. Термоэлектрическая модель вековых вариаций магнитного поля Земли/Доклад на традиционной научной конференции «Вулканизм и связанные с ним процессы». Институт вулканологии и сейсмологии ДВО РАН. Петропавловск-Камчатский, 2012.—234 с.
3. <https://Ru.wikipedia.org/wiki/>.
4. <https://nkj.ru/archive/articles/9014/>.
5. Б.А.Хренов, Г.К.Гарипов Быстрые вспышки электромагнитного излучения в верхней атмосфере. /НИИ ядерной физики им. Д.В.Скобелева, 2010. –М., 400 с.
6. <https://scisne.net/t-4034>.
7. Васильев В.И., Рощин М.Б., Товстых Е.В. Судостроительные материалы. Л.: Судостроение, 1972. – 384 с.
8. <http://all-about-water.ru/electroconductivity.php>.
9. <http://books.google.com.ua/books?isbn=548311213/>
10. <http://tehtab.ru/Guide/GuideMedias/OxigenO2/OxygenSolubility/>
11. <https://bio.wikireading.ru>

REFERENCES

1. <https://portal-slovo.ru/impressionism/36279.php>.
2. A.G. Zubov Thermoelectric model of secular variations of the Earth's magnetic field / Report at the traditional scientific conference "Volcanism and related processes ". Institute of Volcanology and Seismology, FEB RAS. PetropavloskKamchatsky, 2012. – 234 p.3.
3. <https://Ru.wikipedia.org/wiki/>.
4. <https://nkj.ru/archive/articles/9014/>.
5. BA Khrenov, GK Garipov Fast bursts of electromagnetic radiation in the upper atmosphere. / Research Institute of Nuclear Physics. D. V. Skobeltsyna, 2010. –М., 400 p.
7. Vasiliev V.I., Roshchin M.B., Tovstykh E.V. Shipbuilding materials. L. : Shipbuilding, 1972 .-- 384 p.
8. <http://all-about-water.ru/electroconductivity.php>.
9. <http://books.google.com.ua/books?isbn=548311213/>
10. <http://tehtab.ru/Guide/GuideMedias/OxigenO2/OxygenSolubility/>
11. <https://bio.wikireading.ru>

Михеев А.И., Федотов В.Г., Серова Т.А. ФЕНОМЕН МОРСКОЙ ВОДЫ

В статье приведены малоизвестные данные о воде обычную, но больше о морской, об этом удивительном субстанции, без которой человек превращается в пустое место, и сама планета наша без воды – это уже не царство жизни, но царство смерти. В последнее время человек даже перестала обращать внимание на воду только потому, что она к ней банально привыкла, она ее как бы не замечает. А на самом деле она ее просто недооценила. В реальности же ее существования вода является едва ли не главной составляющей частью человеческой жизни, и он, человек, не просто должна, но обязана об этом всегда помнить. Оказывается, что морская и океанская вода также имеет очень большое принципиальное значение для жизни человека как и обычная питьевая вода том, что она не просто соленая, а содержит в себе именно от 34 до 39 %. Почему это так? Особенно сейчас встает и другой вопрос - какая свойство морской воды является главным для человечества среди ее других физических характеристик? Таким образом, цель настоящей статьи - найти ответы на эти и другие вопросы, в нее поставлены..

Ключевые слова: морская вода, электропроводимость, коррозия, память

Miheev A., Fedotov V., Serova T.

PHENOMENON OF THE SEA WATER

The article presents little-known data about ordinary water, but more about sea water, about this amazing substance, without which man turns into an empty place, and our planet itself without water is no longer the realm of life, but the realm of death. Lately, people have even stopped paying attention to water just because they are banally used to it, they don't seem to notice it. In fact, she simply underestimated it. In reality, its existence is almost the main component of human life, and it, man, not only must, but must always remember this. It turns out that sea and ocean water is also very important for human life as ordinary drinking water because it is not just salty, but contains from 34 to 39 %. Why is this so? Especially now the second question arises - what property of sea water is the main for humanity among its other physical characteristics?

Nature and water in particular are gradually beginning to see in man his cruel enemy with all the ensuing consequences for the latter. All known studies of the mysterious water show its long memory for all the good and all the bad. Moreover, the deeper the wound inflicted on the water, the more adequate the appropriate response will follow from it. In recent years, we have seen it all ourselves. The climate is becoming unpredictable, hurricanes and tsunamis bring many troubles, fluctuations in atmospheric temperatures and pressures are like a "roller coaster" - in short, everything natural, earthly goes on the path of chaos! Nature takes an example from "man". Thus, the purpose of this article is to find answers to these and other questions posed in it.

Key words: *sea water, electrical conductivity, corrosion, memory*